

Előfizetési árak:
 Egész évre 5 frt — kr.
 Fél évre 2 frt 50 kr.
 Negyed évre 1 frt 25 kr.
 Közzététel, kézjegyűlnék
 és távolléti árak egész évre 4 frt.

Minden a lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztőségbe (felő-
 város, papnövelde utca 9. sz.) — az
 előfizetők, hirdetőik és felvétel-
 esek a kiadósághoz, Huszár István
 könyvkereskedésbe küldendők.

Megjelen vasárnaponként.

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Hirdetési árak:
 Egy négyhasábos petitsar
 ára bélyegen kívül 8 kr.
 Többszöri közlésnél árked-
 vezmény.

Hivatalos hirdetések
 100 szóig 2 frt 30 kr. há-
 lyoggal együtt, — minden
 további megkezdett 100 szó
 után 1 frttal több.
 Kéziratok nem adatnak
 vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Alkotmányos élet.

(D.) Milliók egy miatt, a népek kormányzásában az abszolutizmust jelenti. A jelen század megtette a nagy lépést s a népet tette a saját sorsának intézőjévé. Mi is rajongva gondolunk a 48-as időkre, mert azt tartjuk, hogy akkor vonult be hozzánk a szabadság.

A népképviselőre fektetett parlamentben a régi magyar alkotmány új formát kapott, a kiváltságos rendek helyett a felső és alsó nemzeti életnek megosztott királyával a hatalomban.

Mily eszményi állapot — a papirson. Hogy én rólam semmi nélkül, minden általam történjék, az emberjognak oly megnyilatkozása, mely a legvéresebb filozóf álma felé.

S ha az élet álom volna, mi csakugyan szép álmot álmodnánk, azt, hogy szabad nép vagyunk, hogy alkotmányos formában folyik nemzeti életünk, hogy olyan törvényeink vannak, amelyeket magunk akartunk.

Csalódás! Mert az élet nem álom, hanem rideg valóság, mely most a felső és alsó nemzeti életet ismer, az alkotmány helyett a felsőbb tisztelet abszolutizmusát. Almodtak eleink, midőn a modern alkotmányért rajongtak s mi unokáink nem álmodunk többé, hanem nyitott szemmel látjuk, hogy csúfolták belőlünk, midőn felső népek neveztek el, mely minden joguk forrása.

Igaz, nem így akarták ők azt, idealisták voltak, eszményi ember számára eszményi szép kormányformát állítottak fel s a csúfság csak azért esik meg rajtuk, mert nem vagyunk eszményi emberek, hanem csak igen gyarló lények, kik távol az eszményi valóságtól ezt a sáros földgolyót tapossuk.

Az utóbbi két év s éppen a jelen napjaink oly annyira alkalmasak, hogy az alkotmányos élet iránt taplált minden illúzióból alaposan kiábrándítsanak. Mit látunk, mi történik velünk az alkotmány címe alatt és a mi nevünkben? Olyasmi, amit mi nem akartunk, amit követelni, senkinek esze ágában sem volt.

Téli időben választásokat hirdettek s a nép akaratát pótoló felsőbb vezetés hatalmas kormánypartot teremtett. De

ennek a programja nem ismerte az egyházpolitikát. Egypár hónapra rá ennek a kormánypartnak matadorjai megbuktatták a miniszterelnököt Szápáry grófot s sakkot adva a királynak egyszerre kikiáltják a polgári házasságot, sok egyébbel, mint a melyre ennek az orszagnak okvetetlen szüksége van. Amiről tehát a választó-nemzet februárban semmit sem tudott, azt hirdetik az ő nevében novemberben.

S hajszolni kezdik a javaslatokat kegyetlenül. Addig farsztják a főrendiházat, míg egy alkalmas pillanatban 4 szót kicsikarnak tőle. A vonakodó királyal szemben felidézik a Kossuth-kultusz s a pártok felett álló koronát nyilatkozatra bírják javaslatok mellett. A főrendiház megint sarkára áll a felekezetiességgel szemben, a kormány nem viszi eléje javaslatát újból, hanem ismét les alkalmas pillanatra.

Szóval amit az utóbbi időben látunk s amit parlamentáris kormányformának neveznek, az egypár nagy gyereknek a játéka, vagy amint trivialis módon kifejezni szokták, az urak huncutkodása, mihez a nemzet a néző publikumot képezi.

Hol vannak ezek az állapotok ahhoz a képhez viszonyítva, aminőt minden józan eszű ember magának az alkotmányos életéről alkot s amelynek annak a könyvekben fejtegetett népjog értelmében lennie kellene!

Álcázott abszolutizmus az egész, azzal a különbséggel, hogy most egy abszolút hatalmu király helyett van 9 miniszternek nevezett kis-király s udvari kamarilla helyett pártkamarilla, a nép pedig az egyik s a másik esetben is semmi, csak a régi misera plebs contribuens.

Az abszolút-korszak és az alkotmányos korszak között nálunk tényleg nincs különbség, de sőt őszintébb volt az, mint emez, mert azt legalább a maga nevében nevezték, még most cifra frázisokkal szabadságnak hazudják a szolgátságot.

Alkotmányhoz sok előfeltétel szükséges, hogy az az életben és a valóságban csak megközelítőleg is azzá legyen, ami eszméjében foglaltatik; szükséges anyagilag jól szituált, tehát független

nép; szükséges a műveltség bizonyos foka, hogy a nép ismerje és tudja gyakorolni jogait; szükséges lelkiismeretesség, mely a köző rovására terjeszkedő emberi önzést hátréba tudja szoritani, kivált azokban, akiket a nép jogainak képviselőivel megbíz.

Nálunk az alkotmányos korszak nemesak hogy nem találta meg ezeket az előfeltételeket, de sőt a vele egyszerre bevonult liberalizmus utjában állt annak, hogy ilyenek idővel kifejlődjenek. Hol vannak nálunk anyagilag jól álló, független emberek? De sőt ellenkezőleg éppen az újabb időben nem látjuk-e mindenfelé az anyagi és erkölcsi hanyatlás terjedését, az anyagi elszegényedés mellett áruba bocsátott emberek légióit? Amidőn minden eladó lett, az alkotmány egy nagy illúzió, mert az nem szolgálhat a népeknek való.

Igy valósul meg mindaz, amit a nagy Széchenyi István gróf a század első felében annyit hangoztatott, hogy először a népet anyagilag gazdaggá kell tenni s ezután fokozatosan alkotmányos intézményekkel ellátni. Nem így történt s ime mivé is lett az alkotmányos élet!

Ma a miniszter mindenre kap votumokat éppugy, mint a megyei életben a gyűlések csak a főispán akaratának a szentesítői, a községek a szolgabíró akaratának a végrehajtói.

S ez igen rosszul van így, mert mutatja, hogy az emberek igen elgyengültek s a kenyerért a zsarnokságot is szabadságnak nézik s a legszentebb érdekeiket is képesek feláldozni, hogy jóllakjanak.

Ebből a csalfa álomból fel kell rázni az embereket s képessé kell őket tenni az alkotmányos életre. Ezért nagy hivatásuk van a megindult agrármozgalmak mellett a hitelszövetkezeteknek s az alakuló néppártoknak, mert ezek fogják megteremteni az igazi alkotmányos szabadságot, melylyel nem bírnak.

A nagybélis-privigye-zníóváráljai helyiérdekű vasut.

A privigye-zníóváráljai vonalszakasz érdekében f. évi november hó 27-én tartotta meg a kereskedelmi miniszteriumban az engedélyezési tárgyalás, a mely az anynyira huzódó vasut ügyét ismét egy igen fontos lépéssel előbbre vitte s a mely talán az ezen vasutgyűléstől támadt egyenetlenkedésnek és viszálykodásnak véget fog vetni.

Dacára annak, hogy az engedélyesek elkövettek mindent, hogy a megyék és egyes magánérdekeltek jogos kívánásainak megfelelhessenek; dacára annak, hogy sikerült nekik az állam erkölcsi és anyagi támogatást a legnagyobb mértékben maguk részére megszerezni, mégis kell meg mindig egyesek által támasztott nehézségekkel megküzdniök.

A nyittravölgyi vasut kérdésének legfontosabb részét mindig a privigye-zníóváráljai vonalszakasz képezte, a mely hivatva van arra, hogy az egész Felvidéket Németországgal és Galiciával egyenes összeköttetésbe hozza. S éppen ezen vonalszakasz ellen irányították az egész vasutgyűlést nyit és titkos ellenségei „kifogásukat”, egyszerűen lehetetlennek nyilvánítva a szakasz kiépítését.

Az engedélyesek, hogy minden kételyt eloszlassanak, kieszközölték, hogy a kereskedelmi miniszter ur az e vonal érdekében megtartandó engedélyezési tárgyalást sürgősen kitérte és azt f. évi november hó 27-én a kereskedelmi miniszteriumban meg is tartotta.

Ezen engedélyezési tárgyalás eredménye, azt hisszük, el fogja oszlatni mindazon aggályokat, a melyek a jelzett vonalszakasz kiépítésére iránt felmerültek.

Itt nem hallgathatjuk el azt a megjegyzést, hogy mindazon urak, a kik Nyitramegye legutolsó közgyűlésén nem éppen a leghizelgőbb módon és hangon szóltak a privigye-zníóváráljai utszakaszról — amint tudnak és hitegetesnek nevezve az engedélyesek eljárását — most be fogják látni, hogy mennyire elhamarkodott volt ítéletük és milyen alaptalanok voltak gyanúsításuk.

Az egyes megyéknek és magánérdekelteknek távolléte az engedélyezési tárgyalástól — dacára annak, hogy arra külön meghívást kaptak, különben nagyon könnyen azt a gyanút ebresztheti, hogy az egész ellenségeskedés nem az ügynek szól, hanem csak személyes természetű, de hogy mennyire szenved ezáltal az ügy maga, az nyilvánvaló.

Mi azonban tiszta meggyőződésünkhöz hiven kijelentjük, hogy a vasut kiépítését kerestülvihetőnek tartjuk s hogy minden tőlünk telhetőt el fogunk követni, hogy a nagybélis-privigye-zníóváráljai vasut a maga egészében minél előbb az építkezés stádiumába jusson.

Most már egészen nyíltan mondjuk, nagyobbára Nyitramegye áldozatkészségén és az ügynek helyes felfogásán fog múlni, hogy ezen Nyitramegyére nézve oly nagyon fontos vasut tényleg létesüljön.

TÁRCA.

Rudolf trónörökös életéből.

Scheffel után Szegváry L.

(Vége.)

— Most azonban az éhségtől és nyomortól kell őket mindenekelőtt megmenteni. Tegye le ön ferjenek beszennyezett nevét, bérlejen családi nevén lakást, én önnék negyedevenként 300 frtot utalványozok magán-pénztárámból.

Hálásavakat rebegve Marianne tédre borult, de Rudolf barátságosan mondá:

— Elég, én csak kötelességemet teljesítem, szerencsétlenségem én voltam okozója, ha én megmondhatatlan gyerekes tettemmel nem lépek közbe, úgy ön most egy gazdag ember neje lenne.

— Nem, ezen önvád fenségedet nem érheti, mert én sohasem lettem volna másnak a felesége, mint a kit szerettem.

— Annál jobb, mert minden szemrehányás nélkül gondolhatok önre.

Marianne az ajtó felé ment, de a trónörökös még egyszer megszólalt.

— Parancsol fenség?

— Nem hallott semmit, mi történt azon másik párral, mely vele együtt tartá esküvőjét?

— Azok meghaltak, előbb a ferj, ki összes vagyonát távoli rokonainak hagyta és e feletti elkeseredésében nemsokára követé őt neje, ennek készpénzét pedig az egyház örökölte.

Midőn vasárnapon a trónörökös szokása szerint fürdött, észrevette, hogy ina-

sainak egyike felve bár, de tekintetet keresi, mintha urának valamit mondani szeretne.

— Van valami mondanivaló György?

— Igen fenség, csak azon alázatos megjegyzést bátorítkodom tenni, hogy azon nőszemély, ki tegnap itt volt, neje egy fejenecnek.

A korona-örökös szigoruan nevezte a lakájra.

— Hát a bíróság azt is kimondta, hogy a büntetés súlyosbításául, a bűnös szerencsétlen neje és gyermekei ehezzenek?

Megszégyenítve nevezte az inas a földre, Rudolf pedig haragosan mondá:

— Megint egy azon emberek közül, ki az ő „Mi atyánkját” elmondja a nélkül, hogy e szavakat is figyelembe venne: „Es ne vigy minket a kísértetbe”.

III.

Egy vadászkaland.

Az 1888-ik év elején Rudolf Erdélyországba készült medve-vadászatra. A király tekintve a fáradaimat, leakará fiát ezen száadekáról beszélni. Rudolf azonban tréfásan azt válaszolá:

— Nem, nem, nekem az nem mulatság lóporral és ölömmal nyulak és foglyok ellen sikra szállni, ezek oly ellenek, melyeket adandó esetben egy erősebb lábrugással is el lehet ejteni. Továbbá nem is akarok mindig a fajttyúk szerelmeskedő összejövetelenél mint békeháborító fellépni, nem, én a medvék és vadászok ellen megyek, a hol nem tréfa, ha rossz lóvó az ember.

Rudolf a szokott kastélyban lakott és csodálkozott, hogy a neki már ismerős és közel 80 éves erdőkerülő még mindig szolgálatban van.

Barátságosan megszólalt:

— Hej öreg, én gondoltam, hogy te már a puha széken ülsz, ajkaid közt pipával és előtted az asztalon egy palack áll telve jó magyar borral.

— Fenség! Kegyelem-kenyérrel nem sokaig fog engem a gazdám tartani. Az erdő az én hazám, és azt addig fogom látogatni, míg számomra annak egyik fájából koporsót nem csinálnak.

— De ezen nagy kiterjedésű pagony?

— Nem egészen magam járom én azt, a gróf ur ket erőteljes legényt, mint segédet tart mellettem, ezek testverek, és én, ha csak a labam kis-ujja fáj is, ezeket bátran kiküldhetem, én pedig csendesen nyugatom.

— De ezen nagy kiterjedésű pagony?

— Nem egészen magam járom én azt, a gróf ur ket erőteljes legényt, mint segédet tart mellettem, ezek testverek, és én, ha csak a labam kis-ujja fáj is, ezeket bátran kiküldhetem, én pedig csendesen nyugatom.

Rudolf hátra nézett és a park vasrészcsatánál ket szalas legényt pillantott meg, kik egymáshoz annyira hasonlítottak, hogy feladat volt őket megkülömböztetni.

— Bocsanát fenség, de ezen két fiu még nem látott főherceget. A fiúk fele fordulva, szólt az erdőkerülő:

— Jöjjetek közelebb és nézzetek meg a mi jövendő királyunkat!

Mindenki csodálkozására a két legény mintegy parancsszóra leterdelt és csokkival könyökkel veigytve halmazok el annak öltönye szegélyét.

Kegyesen szólt erre a trónörökös:

— Kelljetekek fel, nem szeretek ilyesmit látni.

Erre az idősebb legény gyémánttól nedves szeméit Rudolf felé fordítá és így szóla:

— Engedje fenség azt teljesítenünk, amit haldokló anyánk halálos ágyán nekünk meghagyott. Fenség! a mi anyánk Born Marianne és utolsó szavai halála előtt ezek voltak: Ha egyszer akárhol az osztrák trónörökösöt meglátjátok, úgy boruljatok előtte

tott meg a kereskedelmi miniszteriumban az engedélyezési tárgyalás, a mely az anynyira huzódó vasut ügyét ismét egy igen fontos lépéssel előbbre vitte s a mely talán az ezen vasutgyűléstől támadt egyenetlenkedésnek és viszálykodásnak véget fog vetni.

Dacára annak, hogy az engedélyesek elkövettek mindent, hogy a megyék és egyes magánérdekeltek jogos kívánásainak megfelelhessenek; dacára annak, hogy sikerült nekik az állam erkölcsi és anyagi támogatást a legnagyobb mértékben maguk részére megszerezni, mégis kell meg mindig egyesek által támasztott nehézségekkel megküzdniök.

A nyittravölgyi vasut kérdésének legfontosabb részét mindig a privigye-zníóváráljai vonalszakasz képezte, a mely hivatva van arra, hogy az egész Felvidéket Németországgal és Galiciával egyenes összeköttetésbe hozza. S éppen ezen vonalszakasz ellen irányították az egész vasutgyűlést nyit és titkos ellenségei „kifogásukat”, egyszerűen lehetetlennek nyilvánítva a szakasz kiépítését.

Az engedélyesek, hogy minden kételyt eloszlassanak, kieszközölték, hogy a kereskedelmi miniszter ur az e vonal érdekében megtartandó engedélyezési tárgyalást sürgősen kitérte és azt f. évi november hó 27-én a kereskedelmi miniszteriumban meg is tartotta.

Ezen engedélyezési tárgyalás eredménye, azt hisszük, el fogja oszlatni mindazon aggályokat, a melyek a jelzett vonalszakasz kiépítésére iránt felmerültek.

Itt nem hallgathatjuk el azt a megjegyzést, hogy mindazon urak, a kik Nyitramegye legutolsó közgyűlésén nem éppen a leghizelgőbb módon és hangon szóltak a privigye-zníóváráljai utszakaszról — amint tudnak és hitegetesnek nevezve az engedélyesek eljárását — most be fogják látni, hogy mennyire elhamarkodott volt ítéletük és milyen alaptalanok voltak gyanúsításuk.

Az egyes megyéknek és magánérdekelteknek távolléte az engedélyezési tárgyalástól — dacára annak, hogy arra külön meghívást kaptak, különben nagyon könnyen azt a gyanút ebresztheti, hogy az egész ellenségeskedés nem az ügynek szól, hanem csak személyes természetű, de hogy mennyire szenved ezáltal az ügy maga, az nyilvánvaló.

Mi azonban tiszta meggyőződésünkhöz hiven kijelentjük, hogy a vasut kiépítését kerestülvihetőnek tartjuk s hogy minden tőlünk telhetőt el fogunk követni, hogy a nagybélis-privigye-zníóváráljai vasut a maga egészében minél előbb az építkezés stádiumába jusson.

Most már egészen nyíltan mondjuk, nagyobbára Nyitramegye áldozatkészségén és az ügynek helyes felfogásán fog múlni, hogy ezen Nyitramegyére nézve oly nagyon fontos vasut tényleg létesüljön.

tédre, mert csak neki köszönhetitek, hogy ti ifju korotokban az éhségtől és nyomortól meg lettetek mentve?

— Mikor halt meg a szegény? — kérdé a főherceg megilletődve.

— Már több mint egy éve, egy nap-pal később, mint húgoscánk, — egy sirban nyugosznak. Meghagyta továbbá, hogy ne maradjunk Bécsben és ezen vidékre jöjünk, hol meg rokonai élnek.

A trónörökös szerette volna tudni azt is, vajjon a ket fiu atyja el-e meg; de mint-hogy ezek atyjukat egy szóval sem említették, nem akart felőle kérdezősködni.

Az első vadászati napok kevés eredményt mutattak, de egy reggel az öreg vadász nagy sietve jött a kastélyba:

— Medve lábnyomok! — kiáltá és örömmel indult ki erre a vadászársaság.

A vadászársaság azon határozatára, hogy lehetőleg együtt maradjanak — nem vetettek ügyet, s így történt, hogy a trónörökös csakhamar a sűrű erdősebben, mint az ujj egyetül állott és azon pillanatban egy ember egy vastag, hatalmas göröcsös dorroggal közeledett fejeje.

E férfi már idő előtt megöszült, tartalása hajlott, szeméi szomorú sötét fényvel pislogtak és midőn alamizsnaért könyörgött, csaknem fenyegető hangon tette.

A trónörökös elővette aranyokkal telt erszényét és egy aranyat dobott a kolduló kalapjába.

Szentelen módon mondá az:

— Ha szerencsem van, az erdőben találkozom oly emberrel, ki egy zacskó pénzt hord magával, akkor nem elegszem meg annak egy parányi részecskejével, de az egész után nyulok.

A trónörökös keményen szemébe nézett az utonállónak és dacára rongyházisa-

sen nem volt hiány, a mi igen érthető, már azon ünnepélyes, sőt mondhatni ihletett hangulatnál fogva, a mely mindenkit ezen erdemekben megőszült aggyán látára eltöltött, a kiből mindenki mintegy saját atyját tisztelte, szerette, becsülte. Ebed alatt Bechraty István, igazgató tanító indítványára bodoló távirat küldetett a primárnak, a melyre még az este ő eminenciájától megjött a felelet. Oriási lelkesedést keltett ez frenetikus tapsvihart provokált e magas kitüntetés. Este vidám táncmulatság volt, mely csak késő éjszaka végződött.

Megemlítésként csak közlöm, hogy Libertiny Gusztáv, megyei tanfelügyelő az nap reggel Sasvárra jött, de „sürgős teendői” miatt az ünnepélyen részt nem vehetett és még delelőtt hazautazott.

A fenyves ünnepély után csak az az egy óhajunk van, vajha ez szép nap emléke elfeledtetné a jó „Bácsival” azon keserűségeket, melyeket neki az oly hosszú, fáradságos működés után oly soványra szabott nyugdíja (200 frt) okozta nélkülözései szereznek.

Helyi hírek.

Lapunk életében, mely eléggé mozgalmas volt, nov. 29-én egy újabb kedvező fordulat állott be, a mennyiben Huszár István ur, a lap kiadótulajdonosa és egyik megalapítója, a lap tulajdonjogát átengedte a szerkesztőnek. Midőn felette kedvező auspiciumból között vesztük át tőle a lapot, nem mulaszthatjuk el legforróbb köszönetünket és hálás elismerésünket kifejezni Huszár István urnak azon nemes, pártatlan s igazán mondhatni lovasági magatartása miatt, melyet velünk szemben mindenkor tanúsított. Hogy mennyi előnnyel van az egybekövte, ha a szerkesztő egyuttal tulajdonosa is egyszersmind lapjának: azt nem szükséges bővebben magyaráznunk. — Egyuttal örvendetes tudomásul hozzuk t. olvasóinknak, hogy azon lelkes pártolási következtében, melyről lapunk köré sorakoztak és annak érdekeit előmozdítani igyekeztek, a „NYITRAMEGYEI SZEMLE” a jövő évben jelentékenyen megnagyobbodva fog megjelenni, a nélkül hogy az előzetesi árt felemlenők. Egyuttal azonban lapunk jövőre is minden oldalról féltékenyen fogja megőrizni legbecsesebb kincsét — függetlenségét, mely a Nyitramegyei Szemle-nek annyi sok jóbarátot szerzett itt és a közel s távol vidéken. Lapunk nyomtatásáról továbbra is Huszár István ur gazdának felszerelt nyomdája fog gondoskodni. — Egyelőre ennyit.

A „Nyitramegyei Szemle” szerkesztősége.

Uj államtitkár Nyitráról. Híre jár, hogy Latkoczy Imre képviselő a kereskedelmi miniszterium államtitkárává fogják kinevezni. Ha a hír valósul, újból beigazolva lesz, hogy a magyar ember, csak kinevezni kell, mindenre alkalmas; mert Latkoczy ur keresked. talentumát eddig — gondoljuk — senki sem ismeri. Egyszer eságotlont írt merkantiltának, midőn az ország-nemzetietlenül ugyan, de igazi modern fellegassal azt hirdette, hogy akarkie legyen a föld, csak meglegyen nzetve az ado. Lehet, hogy ma ez is kvalifikáció. Benuinket a doig csak az uj képviselőválasztás miatt. eruekelne, amikor is rajta leszünk, hogy olyan választások képviselőnek, aki nem magát, de a kerület erdekeit fogja képviselni.

Felolvasás a kath. körben. Jövő vasárnap, dec. 9-én d. u. 4 órakor az enekegyelet közreműködésével felolvasás lesz a kath. körben. Felolvasnak Turzo Ferenc tanár: A Biblia eszmevilága és költeszeterő; — Halasy Bela tanár: Kaleidoszkóp (elbeszélés). A kör tagjai ez uton tisztelettel értesittetnek.

Közigazgatási bizottság. Thurzozy Vilmos Nyitramegye főispánja a közigazgatási bizottságot 1. hó december 18-ra hivta össze ünesre.

Színház. Tegnap, dec. 1-én nyílt meg Nyitrán a nemzeti színház ez idei teli idénye Besseney Mikós színtársulatával. Az előadásról, mely már lapunk zárta után tartott, nem referálhatunk. Ma, vasárnap adják „Számú, az új honpolgár” fővárosi életkép dalokkal és tanceal. Kedden a „Nebántsvirag” kerül színpadra.

A serum Nyitramegyében. A Behring-fele serum beszerzése céljából újabb adakoztak. Nyitravarmegye közönsége 300 frt, gr. Pallavicini Aloniz 50 frt, Nyitrai kereskedelmi és hitelbank 25 frt, ennek gyűjtő-íven 5 frt, dr. hexa Pál gyűjtése Budapest 17 frt, Sándor József gyűjtése Hódcs 15 frt 50 kr. Puchovszky János gyűjtése N.-Céteny 12 frt 50 kr. Reitmann Soma Becs 10 frt, Stein Ferenc gyűjtése Nyitra 9 frt, Föt, Markovics Janos Nyitra 5 frt, Szenczi takarekpenztár 3 frt, Toth Lajosné Nyitra 1 frt, összesen 454 frt 80 kr. — Az eddig kimutatott 983 frt, 13 kr, begyűlt összesen: 1437 frt, 93 kr.

A mult héten kimutatott adakozók nevei között említett Reinherd k. a. helyett: Goldstein Róza olvasandó.

Gyöngéd figyelem. E cím alatt megemlítettük lapunk utóbbi számában, hogy nyitrai laptársaink oly gyöngéd figyelemmel viseltek azon három zsidó zsebmetsző iránt, kik Nyitrán nem sikerült bravurjuk után elfogattak, hogy az esetről tudomást veve a zsebmetszők iránt tanúsított diskrecióból neveiket elhallgatták. — Mint utólag értesítettek bennünket, csupán a másik két lap, nem pedig a „Neutraer Zeitung”, is tanúsított ilyen gyöngéd figyelmet a pörül járt pick — pockek-ek iránt, mért is iránta való gyöngéd figyelemből ezt helyreigazítottuk.

A nyitrai polg. iskola. Mint értesülünk, Steiner Jakab polg. isk. tanár bizott meg a nagym. vall. és közokt. miniszterium által a helybeli polgári, valamint a vele kapcsolatos közép keresk. iskola vezetésével. Bizvást reméljük, hogy nevezett, mint az intézet működő tagja, feladatának meg fog felelni.

Hét rőf szabadságot! Nyitrán a szabadságot rőf illetve meterszámba mérik, legalább a keddi hetivásáron egy falusi tót menyecske, mint egyik helyi tudósítók írja, beállt egy kereskedesbe és így szól: „neh mi daju teho szabadságu szedem rífov” és mutató ujját oda irányozza egy csomag magyar nemzeti színű szalagra. A tótok ugyan 1848. óta ösmerik csak e szín-csoportot, a midőn az urber alól felszabadultak, mert ekkor kezdtek tömegesen a magyar nemzeti színű lobogókat lengetni, és így a tót régi emlékezetében összeforrt a szabadság fogalma ezen jelvényekkel.

Közigazgatási csodabogár. A magyar földművelési miniszter egy rendeletet bocsátott ki a vármegyei közönségekhez az ősz elején, melyben értesíti, hogy azon tulajdonosok, kik érdeiket legelő gyanánt akarják használni, azt csak úgy tehetik, ha ezen igényüket a hatóságoknál bejelentik. — Ezen rendeletet a vármegye elintézte okt. 10-én illetőleg átküldötte Nyitraváros tanácsához. S miután a jelentkezési határidő november 10-ére volt kitéve, a városi tanács foglalkozott vele okt. 20-án. Eddig még rendben volna minden. De a városi kiado hivatal csak november 23. olvasd huszon-harmadikán adta tudtára a felemlenők, hogy ha érdejüket legelőül akarják használni nov. 10-ig jelentkezzenek. — Felhívjuk e csodabogárra Kostyal Pál, polgármester urnak szives figyelmét.

Gabonák 1894. évi nov. 30-án. Buza 6.30—6.60. — Rózsa 5.20—5.50. — Arpa 6.50—7.00. — Zab 5.80—6.25. — Bab 5.80—6.40. — Tengeri 6.00—6.80.

Vegyes hírek.

Uj ezredtulajdonosok. Forinyák Gyula altabornagy a 86. ezred, Madi Kovacs György kassai hadtestparancsnok pedig a 12. komáromi ezred tulajdonosaivá lettek kinevezve.

Kinevezés. Dr. Lukacsich Béla, gr. Apponyi Lajos harnak volt nevelője, vidékünkön is előnyösen ismert fiatal ember, a penzugyminiszteriumba toglalmazónak nevezetett ki. Kraplanicz Endre — besseneyi gazdatiszt, Nyitra-Pereszlenybe kasznárra lón eléleptetve az esztergomi káptalan által. Kraplanicz ur Esztergom megye főispánjának hűvere egy szakképzettsegeről, mint ismeretes előbbi körében. — Vas Ödön, kemencei káplán, nyitraegerszeghi plébános helyettesse lett kinevezve. — Gálly Barna lőpótvári orsz. jegyzetési írnök hasonmívősegrben Munkácsra nevezetett ki. — Orágy Janos, é-ujvári járásbírósiági napidíjas a szenici járásbírosághoz; — Adamovics Pál, nyitramegyei tanfelügyelősi tollnok Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunmegye segéd tanfelügyelőjévé lón kinevezve.

Eljegyzés. Érsekújvárot nov. hó 24-én Dr. Bartha Antal kir. kuriai jegyző eljegyezte Berecz Anna urhölgyet. — Dr. Bartha Antal barátunk ami elhunyt Bartha Belánknak kir. kuriai bírónak egyetlen fia, ki atyjának hírhű katolikus meggyőződéses teljes meretben örökölte, mért is eljegyzéshez kettős rokonszennvel gratulálunk.

Népmissió. Vicsáp-Apathin e hó 2-től egész 9-ig lazarisztá-atyák, névszerint Medits, Lollok s Szabary missiót tartanak. Mindenkor örömmel jelezzük a missiókat, mert ezek a lelkipásztoroknak nepükörül való kiváló gondoskodásáról tanuskodnak. Vajha már egyszer Nyitra városáról is írhatnánk ilyesmit, haszná ennek megbecsülhetetlen s anyagilag is igen olcsón szerezhető. A beálló reformok ideje kell hogy lelkileg felkészülve találja a katolikus nepet, mert csak ez embernek nem artanak az idő viharai. — A becsi lazariszták tegnap, dec. 1-én, Nagy-Mányán (Bárm.) is tartanak egy tót missiót, egész dec. 8-ig, honnan, mint értesülünk, egy heti lelki foglalkozásra Nagy-Apponyba mennek.

Arany lakodalom. Felső-Szöllőson mult vasárnap 50 éves lakodalmat tartottak Sáfár Janos gazda és Hlinka Erzsébet. Ezen ünnepélyhez kísérete az öreg párt 7 gyermekük, 31 unoka és 4 dedunoka az Úr oltarához. Az „Uj part” mint lapunknak Szöllősről jelentik, az ottani plébános ur ebédre hivta.

Az érsekújvári dalegyesület — mint lapunknak Érsekújvárról írják — nov. hó 24-én, a Bittó fele vendéglő nagyteremben, dal és táncestelyt rendezett saját pénztára javára. A műsor a következő volt: 1. Rákóczi induló. 2. Egyveleg. 3. Himnusz az éjhez. (Beethovenól) 4. Magyar egyveleg. Ezután következett a táncmulatság mi reggeli 4 óráig tartott s a jelenvolt értelmiség a legkedélyesebb hangulatban oszolt szét.

Ronesoló toroklob. A serum korszakában is akadálytalanul pusztít a difteritisz. Nyitravarmegyeben legújabbán Péterfalva, Letnic, Egbell és Kató községekben uttóte fel tanyáját. Epen alkalmas idő, hogy a serum gyógyító hatását rajta kipróbálják. A serum gyógyításra vonatkozólag dr. Kertész, sasvári körorvos a következőket írja lapunknak:

Tisztelt Szerkesztő ur!

Mély tisztelettel jelentem, miszerint nem kimélve áldozatot, a serum terápia elsajátítása végett a budapesti „Stefania” gyermek-kórház difterias anyagát tanulmányozás tárgyává tettem.

A Behring-fele gyógsavóról a napi sajtó oly sokat írt, hogy érdekesnek tartom tapasztalataimat közölni. Eddig 87 gyermek lett a serummal kezelve. Nem akarok a kérdés elmeleti részével behatóan foglalkozni, mert e lap hasábjait erre fel nem használhatom, de meggyőződésemmel való kezelés jó hatása kétségtelenül a legeklatánsabb az eddig ismert kezelésekké közt; láttam aggasztóan súlyos sztenotikus betegeket, kik gyógyultak.

A serum terápianak egyik kiegészítő részét képezi, súlyos esetekben az intubáció vagyis a csőnek bevezetése, a melyet O'Dwyer new-yorki orvos fedezett fel, mely a légső-metszést helyettesíti. Ez intubáció rendszer alkalmazása a magán gyakorlatban vitális kérdés, mivel ez a serum-kezelésnek kiegészítő részét képezi.

Láttam, midőn egy fuldoklási rohamban szenvedő difteritiszes gyermeket hoztak, 1000 egység serumot és intubációt kapott, az eredmény másnap fenyves volt, a gyermek nyugodtan lélezett stb. stb.

Hálás köszönetemet kell kifejeznem Bokai tanár főorvos urnak pártatlan szives és előzékenységeért, ki lehetővé tette ezen kezeles elsajátítását.

Maradtam kiváló tisztelője

Dr. Kertész S.
körorvos.

Lévai tanítóképezdészek. Aból az alkalmából, hogy a lévai tanítóképezde jövő évi június hó végével 25 éves fenállását fogja ünnepelni Szabó Lajos képezdei igazgató felkeri mindazokat, kik az intézet növendekéi voltak, hogy értesítsék őt 1) lakhelyük és működésükéről 2) vajjon részt akarnak-e venni személyesen a jubilaris ünnepen esetleg irodalmi, művészi vagy ipari munkájokkal. 3) vajjon megrendelike az intézet történetét jelenet feltüntető könyvét? (Ara 1 frt.)

Vadászat. Sándor Géza tvszeki elnök patai vadászatán dec. 1-én 430 nyulat löttek. A vadászaton számos nyitrai és vidéki nimród vett részt az intelligenciából.

A „Dunántuli Hírlap” sajtópöre. Olvasomk meg emlékeznem rea, hogy jeles katolikus laptársunk a győri „Dunántuli Hírlap” felemlítette, miszerint a Wekerle kormány presztizot akart gyakorolni hg. Eszterhazy Pálra, hogy a főrendiházban az egyházpolitika javaslatok mellett szavazzon. A kormány csaknem három hónap mulva a cikk megjelenése után sajtópört indított meg a „Dunántuli Hírlap” ellen, melyet nov. 22-én kellett volna megtartani. Nov. 17-én azonban laptársunk szerkesztőjét megkerdezte a győri törvényesek, vajjon nem akarja-e a sajtópör elhalsztását; de Barabás Albert ur, a lap szerkesztője, megkösönte a figyelmet, es kijelentette, hogy nem kívánja az elhalsztást. Erre másnap megjelent Győrtől Kozma Sándor főügyész Budapestről s hosszabban tanácskozván az ottani ügyész, a főispánnal s több szabadelvűpartti urral, a törvényszék meg az nap kimondotta, hogy a sajtópört határozatlan időre elhalsztandó. — Az a legerdekesebb az egészben, hogy most a vadított maga sürgeti a sajtóper megtartását. Sőt miután a törvényszék tényleg elhalsztotta a sajtópört Barabás Albert ur, az ellen felellyamodott. — A főállamügyész most elmondhatja magában: — Fogtam törököt, de nem ereszt el!

Váltó-pénz bevonása. Az eddigi 20 és 4 krajcarosok dec. 31-ével kivonattak a köztorgalomból s helyökbe lép a nickelpénz.

Tűzesetek. Darázsán nov. 27-ikén 5 ház, meilekeplétekekkel együtt lett a tűz áldozatává. Koloscsón Trna Janos haza hamvadt el 1400 irtnyi karosultsággal. — Érsekújvár mellett, az ugynevezett Jaksicspusztán az egyik cseled tüzes hamut szort az udvarra, melynek következtében először a szemet, majd pedig a ház gyuladt meg. A

tűz itt 1390 frt kárt okozott. — Szeptember 1-én Moravka Károly béres kis fia gyűfával játszott s felgyújtotta az istállót.

Festőnők a téli tárlaton.

Előre bocsátom, hogy a nőemancipációnak éppen nem vagyok híve. En a nót csak két fele alakban tudom elképzelni. Vagy mint gondos anyát és házi asszonyt, vagy pedig, mint nagyvilági hölgyet, a ki a pipere és udvarlókön kívül semmivel sem törődik. S azért mindenkor ellene vagyok, hogy a nők komolyabb pályakon működjenek.

De már egy művésznővel szemben más-kép érzek. A művésznőnek éppúgy joga van működni, mint férfi kollégájának. A női gyengédséget beviszik a művészetbe s ezáltal alkotásaik szokatlanul bájt kapnak.

Nézzük például a festőnőket az ideai téli tárlaton Budapestben.

Jönvő festőnőink közül kilencen állítottak ki. Nyolcan olajfestményeket, egy akvarelleket.

Az olajfestmények között határozottan Strobl Zsófia viszi el a pálmát. Az első terebben egy öreg asszony arcképe van tőle, a hatodik terebben pedig egy tiroli nő. Mind a két festmény gondosan van megajzólva s a színezést is pompásan találta el. Az utóbbi képe pedig oly tipikus tiroli arc, hogy párját ritkítja. Hofmann Ilona két arcképpel szerepel. Az egyik egy gyermeket ábrázol. Az arcon pompásan van visszaadva a gyermeki ártatlanság. Mig női arcképe egyike a legsikerültebbeknek a tárlaton. Hilberth Irén szintén két arcképet állított ki. Mind a kettő hű hasonlatossága s mestertéri színezése által tűnik ki.

Koncz Ida jeles virágfestőnőnek most is legsikerültebb képe a „Rózsák” című. Igen izlésesen van csoportosítva s a rózsák szerföltött természetesekek. „Barackok” című képe is igen természetes és izléses. Szinte kedve van az embernek beleharapni. Leggyöngébb harmadik képe a „Cseresznye befőzés”. Kissé túlságos sok van a képen s nagyon zöld színű.

Boemni Ritta saját mellképével s két tájképpel van képviselve. Mellképe a festőnőt festés közben ábrázolja. Bal kezében paletta, jobbában pedig ecset. Tájképei „Részlet Hozelész faluból” s „Tatra hegység” igen sikerült alkotások. Nagyon hangulatos kép Böttner Helén „Tavasza”. Szinte jól esik látni azt a derült eget a mostani esős időben.

Tájkepeket állított ki Bruck Hermina is. Az egyik „Szemeringi erdőrésztlet”, a másik „Fasor”. Kiváló a képeken a fák elethű festése s a melanokólikus hangulat.

Kothi Horváth Jolán egy genre-képet állított ki „Kis baleset” címmel. Egy mopszi kutyát ábrázol a kép, amint ügyetlenül fel-dönt egy kosár szőlőt. Ugy a kutya, mint a szőlő mesterien van festve.

De a legszebb két festmény, mely e tárlaton hölgyekzek fogaat ecset alól kikerült, az akvarell csoportban van. Szerzőjük öz. Gerhardt Alajosné, a legismertebb festőnők egyike, kit illusztráció után az „Ország-Világ” és az „En Ujságom” olvasóközsége már jól ismer. Az egyik kép görög-dinnye, a másik őszi barack és szőlő csemele. A színek oly mesterien vannak kezelve, hogy az ember önkénytelenül arra a gondolatra jön, hogy hogy képek egy nő erre? A képek eladók s valószínűleg nagyon hamar fog gazdájuk akadni, mert a képek igazán diszere valnak bármely szalonnak.

Az akvarell csoportban egy kezdő hölgy, Gebauer Gizella is állított ki. Képen meg látszik a gyakorlottság hiánya, de azért nagyon hatásos ribizke tanulmány, s a műértők szep jövőt jósolnak a fiatal művésznőnek. Hüllám.

Közgazdaság.

Mezőgazdasági és jégkárbecs-lesi zsebnaptár az 1895-ik évre. Szerkesztette Serák Géza. Tény az, hogy az érdekeltek legnagyobb része nem tudja, milyen alapon kell azt kiszámítani? Főképpen erre nevez ad szakzerű s gyakorlatias felvilágosítást a fentnevezett munka oly kimerítően, hogy minden birtokos eligazodhatik belőle, mennyit követelhet és fogadhat el a biztosító társaságoktól. Csupán erre való tekintettel is a legkiválóbb figyelmet érdemli meg a magyar irodalomban ezen pártatlan könyv, mely nemzet gazdasági szempontból is fontos, de egyuttal egyetlen jegkár esetnél is megfizethetlen értékű. Hasznosságának emelése végett naptár alakban jelent meg s mint ilyen magában foglalja mindazon hasznos tudnivalókat (pl. a gazdának teendői; a hesszeni legy, ábrával, stb.) melyeknek ismerete egyrészt szükséges minden gazda birtokosnak, másrészt toloslegesen tesz minden egyéb hasonló művet. A mű megjelent Reizer János könyvkereskedő bizományában Szatmáron, kapható minden könyvkereskedésben. Ara 2 forint.

Mütrágya. A „Hungária” mütrágya, kénsv- es vegyi ipar r. t. jelentése. Chilisálétróm: Az elmúlt héten további áremelkedés következett be, azon csakis febr-márciusi szállításra, mig tavolabbi határidőre

az árak némileg hanyatlottak. Ezen különös jelenség oda magyarázható, hogy a hajók megrakása a nyugatamerikai partokon részint a rossz időjárás, részint pedig munkahiány következtében kesleltetik és a bányatulajdonosok attól félnek, hogy febr.-márciusra való kötelezettségüknek megfelelni nem lesz módjukban. — **Szuperfoszfát:** azonnali szállításra semmi sem kötetett, ellenben a tavaszi-üzlet napról-napra élénkül. **Jegyzéseink a következők:** Kettős-szuperfoszfát 20—22% = 6.30—6.80 frt. Prima-szuperfoszfát 16—18% = 5.10—5.60 frt. Valódi ind. párolt csontliszt 4—12—25% = 6.55—6.80, eredeti Hoyermann-féle Thomas-salak 18—10% = 3.75—4.15 frt. Káli-trágya 20—25% = 2.70—3.10 frt. Ammoniak-szuperfoszfát 10—12% = 3—5% = 6.25—7.40 frt. Kénsavas-kalit 90—96% = 13.50—14.40 frt. Chilisátróm febr.-márciusi szállításra = 12.85—13.10 frt. ugyanaz áprilisi-májusi szállításra 12.50—12.75 frt. 100 kgonként zsákkal együtt az egyes állomások távolsága szerint. — **Vasgálic Ia** = 2.90—3.35 frt. Ugyanaz **Ia** = 2.65—3.— frt. Rézgálic = 24.40—25.30 frt — 100 kg. netto 50 kgos hordókban ab Budapest.

Törvényszéki csarnok.

A m. kir. Curia által elintéztett perek jegyzéke.

Pap szül. Kuklis Anna felperesnek — Cserey Gábor ellen 2964 ft 63 krnyi letét iránt. — mindkét első bírósági ítélelődvé.

A pozsonyi kir. ítélő-tábla által elintéztett perek jegyzéke.

Werner Károlynak gróf Csáky Gábor ellen csodnyitási ügyben, az I-ső bír. végzés helyben. — Franzer Herman utóda Steiner Armiu cégnek — Ehrenstein Izidor elleni csodnyitási ügyben, az I-ső bír. végzés megváltoztatva. — Vrabel József és nejeének öz. Vrabel szül. Lukács Erzsébet és t. tsai ellen tulajdonjog bekebelezésének törése iránt, az I-ső bír. íté. részben helybenhagyó részben megváltoztatva. — Apfel Samunak — ifj. Birly szül. Kolescsányi Izabella ellen 4169 ft 93 kr. iránti perben, — az I-ső bír. íté. helyben. — Herceg Jakab nejeének — gróf Zámorys Maria ferj. báró Steiger és

t. ellen zálogjogtörése iránti perben, — az I-ső bír. íté. megváltoztatva. — Löwy Jakab felperesnek — ifj. Birly szül. Kolescsányi Izabella ellen 1500 flos perben, — az I-ső bír. íté. helyben. — Zsakovic János és t.-nak — magy. kir. kincstár ellen telek-könyvi bejegyzés törése iránti perben, — az I-ső bír. íté. helyben. — Öz. gróf Bertold Lászlóé ellen a felperesnek — öz. gróf Károlyi Alajosé ellen a nagy-szamáyi urb. birtokrendezési ügyben, — az I-ső bír. végzés részben helybenhagyó, részben megváltoztatva. — Öz. Sztónhárk Klime Annának — Tucska Ádám ellen ingatlanjog birtoka iránti perben — az I-ső bír. íté. helyben. — Dr. Berger Vilmosnak — Berger szül. Cigler Gabriella ellen házassági kötelek felbontása iránt, — az I-ső bír. íté. helybenhagyva. — Csermák János és társának — Hlavács József és társai ellen ingatlanok birtoka iránti perben, — az I-ső bír. íté. részben helyben, részben megváltoztatva. — Néhaj Chudi András hagyatéka ügyében, — az I-ső bír. végzés helyben. — Gaál János és nejeének — Keeskeméthy Mihály és társai ellen tükvi bejegyzések törése iránt, — az I-ső bír. íté. részben helybenhagyva részben megváltoztatva. — Navratil Ida és t.-nak, — Ganeiner Izák és t. ellen ingatlan birtoka iránti perben, — az I-ső bír. íté. helybenhagyva.

A nyitrai kir. törvényszék által 1894 december 2-án elintéztett polgári perek jegyzéke.

Lehuta Mihály és t.-nak, Hullmann Katalin ell. szerződés teljesítése iránti per — felp. ek keresetének h. adva. — Szlatky szül. Szatizsák Józsefnek, Szlatky József ellen szerződés érvénytelenítése iránt — szerződés érvénytelennek kijelentve. — Dr. Angyal Lajos ügyvédnek, Kosztolánszky Erzsébet és t. ellen ügyvédi munkadíj iránt — felp. követelése 76 ft 95 krnyi összegben lett megítélve. — Adler Samunak, Balkó Ilona és társai ell. tulajdonjog megállapítása iránti per — felp. keresetével elutasítva. — Waymár Sándor ügyvédnek — Kramárik György és t. ellen vagyontörvény megszüntetése iránt. — felperes keresetének helyadva. — Riha Pálnak — Riha János és t. elleni birtokperben, — felperes keresetének helyadott. — Malager János és t. felpereseknek — Jankovics Pál és t. ellen birtok közösség megszüntetése iránt, — a vagyontörvény megszüntetve. — Viberesi Mihály és t. felpereseknek Buránszky János és t. ellen ingatlan birtok-tulajdona iránti perben, — felperesek keresetének helyadva. — Skarda József plébánosnak — Brunovszky Anna és t. ellen papi járandóság elismerése iránti perben, — felperes keresetének helyadva. — Simko Márknak — Goldberger József örökösivel ellen 3500 ft iránti perben, — felperes keresetével elutasítva.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Tóth János.

3581494. kig. szám.

HIRDETMÉNY.

Nyitra vármegye közigazgatási és gyámhatósági hivatalai által az 1895 évben szükséges közzétett cikkek szállításának biztosítása céljából **folyó évi december hó 10-én délelőtt 10 órakor** a vármegyei székház nagytermében nyilvános árlejtési tárgyalás fog tartatni, melyre a pályázni kívánók ezenel meghívotnak.

A szükséglet következő:

I. Irodaszerek.

8 rizma miniszteri papír,
31 " fehér levelezési papír,
20 " kék irodai " "
44 " könyvdai " "
1 " diógyöri " "
7 " fehér csomagoló " "
5 " barna " "
14 kilogr. fehér spagéta,
9 " barna " "
63 " spanyol viasz,
50 tucat fekete írón,
30 " kék-vörös írón,
36 " tollnyél,
82 doboz acéltoll,
50 üveg vegytinta,
90 " vörös fejtinta,
500 darab levelboríték,
1800 " vörös ostya, valamint különféle az év folyamán szállítandó nyomtatványok, melyek ára ivenkiut es nagyság szerint jelzendő.

II. Világító anyagok.

5 méter. I-ső minőségű kőolaj,
75-04 klgr. kizárólag I-ső minőségű Flóra-gyertya (560 grammos csomagokban).

III. Tüzelő anyagok.

600 köbméter I-ső minőségű tüzi bükfa a vármegyei gazdasági udvarába és 200 köbméter hasonló minőségű fa a nyitrai közközház udvarába beszállítva és 10 centiméter felülmérettel tömören összerakva.

IV. Ruhaneműek.

19 huszár részére öltözék, egyenkint 1 báránybélésű bekes, 1 attila, 2 magyar nadrág, 1 mellény, 1 vörös szipka.
21 hivatalosolga részére öltözék, egyenkint 1 báránybélésű bekes, 1 zubbony, 2 német nadrág, 1 mellény, 1 fekete szipka.
Az öltözékek gácsi posztógyár legjobb minőségű szöveteiből készítenők.

Minden csoportra külön teendő zárt írásbeli ajánlatok 50 forint óvadékkal együtt alulírott **folyó évi december hó 8-án délelőtti 9 óráig benyújtandók.**

Az óvadék utólag a szállítást elnyerő részéről a szerződési összeg 10%-ig lesz kiegészítendő. — Az összes szállításra vonatkozó részletes feltételek, a vármegye főszámvevőjénél tudhatók meg.

Nyitra, 1894. évi november hó 28-án.

Craus István,
Nyitra vármegye alispánja.

Aláírási felhívás

a létesítendő

NYITRAI SERFŐZŐ ÉS MALÁTAGYÁRTÓ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

2000 darab összesen 200,000 o. é. frt = 400,000 korona névértékű **részvényeire.**

A november 4-én megjelent aláírási tervezet értelmében.

Aláírási helyek:

A nyitrai pénzügyintézeteknél és az alapítóknál.

2-szeres és 3-szoros termések

csakis mesterségesen szárított

mütrágyával

érhetőek el.

Hungária mütrágya-, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság **Budapest**en.

Herényi Gotthard Sándor és Rovara Frigyes művét érdeklődőknek ingyen és bérmentve küldjük meg.